

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Bellum

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

Sed huic discursum fortasse non adeo certum esse, ut in dubium revocari non possit, cum illi homines per contritionem salvari possunt. At, quidquid sit de hoc, si mulier, vel Sacerdos, nescit se ad hoc obligatum, & Confessarius putat, se nōciturum potius, quā profuturum, non debere illum in re non omnino evidenti monere. Imō, si edoctum ab hoc heroico facto plenē abhorrentem conspiciat, non debere illum multum urgere, & in desperationem abigere. *part. 3. tractat. 5. resol. 50. §. Sed ponam. Vide etiam Ochagaviam de Sacrament. tractat. 2. quest. 41. num. 6. part. 5. tractat. 13. resol. 55.*

commissa: sive sint sacrilega contra Baptismum, sive nō. Minime verō commissa post susceptum Baptismum; nam hæc remittuntur per pœnitentiam in ordine ad claves: unde quamdiu non explicantur in Confessione, ad illa delenda, & baptismalem gratiam consequendam, requiritur contritio. Ita Cabrera de Sacrament. quest. 69. artic. 10. disputat. 2. §. 2. & sequent. Ipla verō fictio, si est secundi generis, deletur etiam per Baptismum cum sola attritione, quæ est sufficiens dispositio ad illius effectum; si verō est primi generis †, ex mente Cabrera † exigit contritionem, aut Sacramentum Confessionis in re *part. 3. tract. 3. resol. 14.*

Postquam vivit in Baptismi tollitur omnia peccata ante Baptismum, vel in ipso Baptismo commissa. Non autem post illud. Quæ de ipsa fictione.

BAPTISMI EFFECTVS.

Baptismi effectus sunt gratia, remissio pœnæ, Character, & ablatio irregularitatis præter bigamiam. Sed ad gratium requiritur dispositio. Unde, qui baptizatur ficto non recipit gratiam, nisi recedente fictione.

59. † Effectus Baptismi sunt multi. Præcipui, gratia, quæ in infantibus expellit peccatum originale, & in adultis etiam actuale; Remissio pœnæ pro peccatis debita; Character, conferens potestatem suscipiendi reliqua Sacramenta. Ablatio irregularitatis omnis ante Baptismum contractæ, præter bigamiam.

60. Si autem quis ficto, seu absque debita dispositione, Baptismum suscipit, non recipit gratiam, nisi postea recedente fictione: † Porro fictio est duplex. Prior est, quia quis sine dolore Baptismum suscipit, cum peccato mortali, volens, & sciens, aut vincibiliter ignorans, ita suscipere, & hæc est propria fictio, cum qua Baptismum suscipiens committit novum peccatum sacrilegii. Secunda est, qua quis ad Baptismum accedit cum complacentia peccati mortalis: sed excusatur à novo sacrilegio ex ignorantia invincibili, aut quia putat, non esse necessariam aliam dispositionem præter fidem, & intentionem, aut, quia putat, se esse attritum, cum revera non sit. Quæcumque autem sit fictio, illa recedente, remittuntur per Baptismum non solum omnia peccata ante Baptismum, sed etiam in ipsa Baptismi susceptione

BARONES QUOAD PROTECTIONEM, & CLIENTELAM.

1. Multa curiosa circa Barones, & alios subditos alicujus Principis se subjacentes protectioni aliorum Dominorum, vel Principum, multæque adducuntur doctissimi opinioniones pro parte affirmativa, non minores sunt pro negativa. Et pro affirmante alleunt nonnulli, quod quando subditi propter negligentiam suorum Principum in eorum defensione, possunt ob justam causam patrocinium aliorum implorare. *Facch. leg. 23. & quod metus causa.* & in tali casu debent cavere ne præjudicium propriis Dominis inferant: Circa appositionem Stigmatum Regis Hispaniæ, &c. Ante portas Palatii Cardinalium, & Baronum appositio non officit Cardinalibus, vel Baronis Romanis, quia hæc non constituit protectionem, de qua loquitur, sed est quædam extrinseca demonstratio, se esse benevolos huic; vel illo Regi; reliqua vide. *part. 10. et. 7. per totas suas resolutiones.*

Ob justam causam qui à proprio Domino sunt prædicti possunt se alio submittere.

Appositio non officit cum non sit protectio sed extrinseca demonstratio.

B E L L V M.

1. Principes habentes utriq; jus probabile ad successionē alicuj; regni non

Regnum non potest armis non

præcipari
absque sen-
tentia judi-
cum.

non possunt illud armis occupare, nisi habeant sententiam Judicū assignatorū ab utrisque, vel ab alio supremo Rege, vel à Juris peritis, aut Theologis, & si tales suspecti sint, eligantur alii alterius Regni: sed de hoc lege totam resolutionem, *part. 9. tract. 3. resol. 69.*

Miles subdi-
tus non de-
bet in dolo
inquire de
justitia belli.

2. Si miles sicutus sit, quoties ipsi non constat de injustitia belli potest obedire Principi, quia tunc præsumere debet de justitia belli, nec de illa tenetur inquirere; dum est dubia negativè; si habeat dubium positivum, & præbabilem putat opinionem utriusque partis, quam velle potest amplecti, si rationes ita suadeant in justitiam, ne appareat contraria pars probabilis tenetur amplius veritatem disquirere, ne periculum subeat injustè pugnandi. *ibidem. resol. 63.* de amicis verò à quibus Rex petit auxilium pro bello eadem est ratio, ut deponant dubium, si illis constat de bonitate Regis, & Ministrorum; aliter non tenentur illam adjuvare, *ibidem. 8. Verum obiter.*

Sic de amicis
à quibus pe-
titur auxi-
lium in dolo
debet
deponere
dub.

Parta victo-
ria non pos-
sunt occidi
Clerici nisi
sint contra
Prælatū Ec-
clesiæ.

3. Occidere, & spoliare Clericos in conflictu belli, potest contraria pars, non autem parta victoria, cum Princeps non est Judex Clericorum, extra conflictum actuale, dummodò bellum non sit contra Prælatum Ecclesiæ, quia tunc possunt Clerici parta victoria exspoliari, in pœnam Præsidis Ecclesiastici; de Confessariis, & Prædicatoribus non est eadem ratio. *ibid. tract. 9. resol. 9.*

Clerici pro-
hibentur
bellare.

4. Solo jure positivo Clerici prohibentur bellare, &c. At hoc non intelligitur de Clerico in minoribus constituto, dum privilegio fori gaudeat. Gaudens privilegio fori, sicut & Beneficiarius, constitutus in minoribus, & Monachus peccabunt quidem, sed non mortaliter. Idem prohibitum est Episcopis. Poterit tamen sum. Pontifex in hoc jure dispensare, cum positivum sit, ut omnes tenent contra Garciam. Si verò bellum sit justum, non incurunt irregularitatem, qui in exercitu milites excitant ad pugnandum; modò

Poterit dispo-
sare Ponti-
fex.

non excitent specialiter, & expressè ad occasionem. Ita Bonacin. Valent. Suarez, Corrou. *ibidem. tractat. 2. resol. 7.* De- bent autem spoliis gaudere Clerici, qui spiritualiter. Sic Laym. & Duast. apud me. *ibid.*

Clerici bello
assistentes,
debent spo-
liis gaudere.
Quando pos-
sunt pugna-
re absque
Pontificis
licentia.

5. Concedunt tamen Doctores posse pugnare supradictos sine Pontificia licentia, occidere, mutilare, &c. quin incurrant irregularitatem, quoties bellum necessarium est ad defensionem propriæ vitæ, vel patriæ, vel boni communis. Sic Lugo, in *resp. moral. lib. 5. dubio 4.* & alii apud me *ibidem. resol. 5.*

BENEFICIARIUS.

1. **E**X solo jure Ecclesiastico positivo teneri Beneficiarium ad expendendum superflua in usus pios, habent Sorus, Lessius, Sanchez, Baunius, Machad. Escobaz, & Trullench: De his *part. 10. resol. 35. ver. Resolutio.* Imò & Lorca, neque præceptum Ecclesiasticum videtur admittere circa hæc. Legatur ipse. Juxta hanc sententiam poterit sum. Pontifex in tali præcepto dispensare, & consuetudine introduci poterit, ne in usus pios possit Clericus bona sua adhuc Ecclesiastica expendere, quod introductum in Clericis Galliæ & Hispaniæ, ut id licitè facere possint testatur Baun. in *Theol. mor. tractat. 3. lib. 2. tractat. 9. quæst. 4.*

Quo jure
teneatur
Beneficia-
rius ad ex-
pendendum
superflua in
pios usus.

Poterit Sum-
mus Ponti-
fex dispensa-
re.

2. At ego semper docui ex jure naturali semper teneri Clericum id præstare, quia bona Ecclesiastica sunt bona Christo consecrata, & idè natura sua petunt non aliter quàm piè infumi. Et hæc est sententia communis DD. *ibid. ver. Verum.*

Jure natura-
li semper
teneatur Cle-
ricus id
præstare.

3. Contra Henric. Canis. assero consuetudine (ubi talis est, ut in Gallia & Hispania) fieri testamentum Beneficarii validum, non tamen licitum. Sic Dicast. laudans & citans] pro hac sentent. Less. Molin. Regin. Sanch. & tenet

Beneficarii
testamentū
consuetudi-
ne fit validū
non tamen
licitum.